

[Johs. Hansen.]

tiske Presses Udtalelser om dette Forhold — er, at der mange Steder paa Landet findes Lønninger, der er saa lave, at det er umuligt for disse Mennesker at leve deraf. Der fremføres Gang paa Gang bekræftede, sandfærdige og paalidelige Eksempler paa Tilfælde, hvor Mennesker, skønt de har Arbejde i Landbruget, er nødt til at søge Hjelpekasseunderstøttelse eller anden offentlig Hjælp for overhovedet at eksistere. Skønt dette er vitterligt og findes i mangfoldige Tilfælde, taler man endda om de høje Lønninger paa Landet.

Jeg vil antage, at man af alt det, jeg her har sagt, vil faa et Indtryk af, hvilke Grunde — eller nogle af dem — vort Parti har til at gaa imod dette Lovforslag, og jeg skal derfor slutte med at gentage og understrege, at Lovforslaget i hele sin Tendens er af den Art, at vi overhovedet ikke er i Stand til at medvirke til, at det bliver til Lov.

Rasmus Rasmussen: Efter at den højtærede Minister saa fyldigt har gjort Rede for Regeringspartiernes Stilling til det foreliggende Lovforslag, skal jeg fatte mig i Korthed. Lovforslaget er forelagt af seks Medlemmer af det konservative Folkeparti, og det gaar ud paa Ændringer i Reglerne for den amtskommunale Beskatning. Det har ikke til Formaal at nedsætte de amtskommunale Skatter, men ønsker dem fordelt paa et andet Grundlag. Og det kan være et meget attraaværdigt Formaal, naar vel at mærke det Grundlag, man ønsker indført, er bedre end det bestaaende. Men mit Parti maa absolut se paa det foreliggende Forslag ud fra det Synspunkt, at det vilde være et stort Tilbageskridt, om vi skulde gaa den Vej, der er anvist af Forslagsstillerne. Ud fra vort sociale Syn maa vi vende os skarpt imod den Tendens, det foreliggende Lovforslag har. Men det er sikkert ingen Overraskelse for Forslagsstillerne; det har de nok været klar over efter det Kendskab, de har til vore Synspunkter vedrørende det Forhold, vi her behandler.

Det, jeg mest har imod Forslaget, er, at det mangler Respekt for Samfundets Ejendomsret. Som Forholdene nu er, har Loven sikret, at Amtskommunen har Ret til at udskrive indtil 7,5 Kr. af hvert 1 000

Kr.s Grundskyld. Den Ret har Amtskommunen forud for alle private Prioriteter, og den Ret bør fastholdes som et Udtryk for, at Samfundet ad den Vej faar en Erstatning for den Værdiforøgelse, Samfundsudviklingen har nedfældet i Jorden. Ved at give Afkald paa denne Ret eller nedsætte den, som her foreslaaet, strør man Samfundets Ejendom ud til private Personer uden Hensyn til, hvordan de paagældende har det i økonomisk Henseende. Da jeg læste Forslaget, spurgte jeg mig selv: Hvordan vil det virke, hvis det bliver ophøjet til Lov — hvad jeg nu ikke tror, det gør —, hjemme paa den Ejendom, jeg har mest Kendskab til? I Skanderborg Amt har man for Tiden en amtskommunal Skattepromille paa 5,64 for Grundskyld og 4,23 for Ejendomsskyld. Efter Lovforslaget skal det nedskrives til 2,7 Promille for Grundskylden og 2,025 for Ejendomsskylden. Den omtalte Ejendom vil saa faa en Skattelettelse paa godt 60 Kr. om Aaret for Grundskyldens Vedkommende; med en Rentefod af 5 pCt. vil det sige, at Prioriteterne nedskrives med 1 200 Kr. Nedsættelsen af Ejendomsskyldspromillen vil andrage ca. 25 Kr. aarlig; naar det bliver kapitaliseret, vil det svare til 500 Kr. I alt vil vedkommende Ejendom faa sin Gæld nedskrevet med 1 700 Kr. Det vil selvfølgelig være meget behageligt for Ejeren at indkassere denne Nedsættelse i hans Gæld, og det kunde ogsaa være behageligt for dem, der har Prioriteter i Gaarden bagefter Samfundet, thi de faar større Sikkerhed for deres Prioriteter. Men jeg synes absolut, at det vilde være et forkasteligt Princip at føre ud i Livet, det vilde være at give vedkommende Ejer en Gave, som han hverken moralsk eller juridisk havde Krav paa.

Saa maa man heller ikke være blind for, at det Spørgsmaal vil rejse sig: Hvem skal nu betale det Gilde? For det bliver jo en temmelig stor Regning, der paa den Maade skal indfries. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa Forholdene ovre i Ringkøbing Amt, det Amt, hvor den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har sit Hjem, og hvor han er valgt til Medlem af Amtsraadet. Jeg maa i Parentes bemærke, at Ringkøbing Amt er et af de fem Amter, som ikke foretager Udskrivning paa Kommunerne efter Landkommunallovens § 50; alt, hvad der bliver udskrevet, bliver altsaa udskrevet paa